מ"מ מאחר לכל הפחות תוס' מסתבר גופיה קושית ו על הראיה, שיברכו ע"ז ף אם נפרש נור כן אלא כיז אם כבר שראל שעתה הנרות איכא רכתו לבטלה ד שלהמרדכי

> ה כהמהדרין לעצמן עיין הב"י במקום: נירוצו סק"ט, ומצוה לראות הרמ"א סיי שתירוץ הרב חיוב ברכה לוחו שהדליק ורק לכתחלה זפמ"ג משמע וברכות, ולכן בר כהמרדכי

1571 N

א בשבת דף

מקום מ"ט בהמצוה אלא ש על בעה"ב "ב שם וא"א השליח מ"מ כרח ממשנה סור לכתחלה 'ערום ולבעל ז סי׳ תל"ב חמץ שמברך עיייש, ואף : גם על כל ז דהתם לא כן אף שאין יכולין לברך הביאו מהא

דתרומות וצ"ע. עכ"פ צריך לומר כטעם המג"א שהיא ברכה על מעשה המצוה אבל ברכת הנס רזמן לא היה מברך בפעם הב' דהא חזינן עתה שמיום השני אין מברך זמן, ונס שמברך הוא מחמת שבכל יום היה נס חדש כדאיתא בשבת דף כ"ג, אבל אם הדלקת כל הימים היה על גם אחד לא היה מברך בשאר הימים רק ברכת להדליק לבד, וא"כ באם היה חייב להדליק ב' פעמים ביום אחד לא היה מברך בפעם הב' ברכת הנס שהרי ביום אחד הם על גם אחד.

ויש לצייר זה גם להלכה כגון להרד"א בשם הרמב"ם שהובא במג"א סי' תרנ"א ס"ק כ"ה בסופו שאם לא היה לו רק גר אחד ובירך וחדליק ואח״כ נודמנו לו עוד נרות מברך כשמדליקם אף שאינו אלא למהדרין, מסתבר לע"ד ברור שא"צ לברך אלא ברכת להדליק דהא ב׳ הקדלקות הם על נס אחד וכבר בירך על אותו הנס אותמוה מאד מה שהביא השע"ת סי' תרע"א ס"ק י"א בשם מח"ב חרע אמת שאם הדליק קודם בביהכ"נ לא יחזור לומר בביתו שהחיינו אם לא שמדליק להוציא ג"כ את אשתו וב"ב עיי"ש, דלפ"ז לא יברך בביתו גם ברכת שעשה נסים כדהוכחתי מגמ' כיון דעל נס אחד הוא. וכיון שסובר שמברך שעשה נסים משום דבירך שלא בעת קיום המצוה שלא כתקון הכמים כיון דאינו יוצא בהדלקתו בביהכ״נ, ורק מנהג בעלמא הוא לפרסומי ניסא ומה שמברכין הוא כמו על הלל דר"ח כדאיתא בבאר הגולה, אבל מדינא אינו כלום והוי כבירך שלא בשעת ההדלקה שלא יצא ולכן מברך בביתו ברכת הנט א״כ גם שהחיינו הי״ל לברך.

וצריך לומר שהמח"ב והזרע אמת סוברין דברכת זמן הוא על היום כמו ביו"ט ולכן כשבירך זמן אף בלא הדלקה יוצא כמו שיוצא ביו"ט בברכת זמן אפילו בשוק, אבל זה אינו דלא הוזכר זה בגמ׳ לענין חנוכה דאמר הרואה מברך שתים אכל אם גם אינו רואה משמע שלא מברך כלום, דאל"כ לא היה תולה זמן בראיה וגם הו"ל לאסוקי ואם אינו גם רואה מברך אחת אלא ודאי שלא נתקן בחנוכה ובפורים זמן על היום כיון שאין בהימים קדושה ורק על מצוה דהדלקה וראיה נתקן גם ברכת זמן כמו על כל המצות שבאין מזמן לזמן, ולכן כשבירך שלא בעת קיום המצוח אינו כלום,

וא"כ מאחר שסברי דמברך ברכת הנס בביתו אף משום דהשליח עושה מעשה המצוה. וא"כ לא עדיף שבירך בהדלקתו בביהכ"ג. אלמא שהדלקתו בבית מאם היה הוא בעצמו מהוייב להדליק ב' פעמים הכנסת אינו כלום, כיון שהוא רק מצד המנהג גם שלא היה מברך על פעם הב׳ רק ברכת להדליק זמן יש לו לברך, ואף אם נימא שנתקן זמן גם בשביל היום מ"מ גם בשביל המצוה צריך לברך זמן כמו בשופר וסוכה אם לא ישב בלילה צריך | מין לברך ביום עוד הפעם זמן על הסוכה, וא"כ אף 🤈 אם כשבירך זמן שלא בשעת הדלקה יצא זמן בהיום מ״מ זמן דהדלקה לא יצא. ומאחר שהדלקה ער דביהכ"נ אינו מצוה לא יצא כדמוכה מברכת נס. אך א"צ לזה דמסתבר דלא נתקן זמן על היום שלית בהו קדושה לא בחנוכה ולא בפורים, ועיין בסי׳ תרצ"ב במ"ב סק"א ובבאור הלכה שם בשם המאירי שיש לברך מן על היום כמו ביו"ט אף בלא ראיית נרות, ומס' מור וקציעה הביא לענין פורים שיברך זמן אף כשאין לו מגילה, אבל המאירי סובר שגם נס צריך לברך, וא"כ עדיין אין לחלק, אבל הביא מברכי יוסף בשם הר"י מלכו שמחלק דנס לא יברך וזמן יברך, ואולי המח"ב וזרע אמת סברי כן. אבל לא מסתבר כלל אלא כדמסיק הברכ"י בשם האחרונים שגם שהחיינו אין לברך על היום והוא מוכרח מגמ' שאמר דוקא הרואה מברך כדלעיל, וכן אין לפטור מי שהדליק בביהכ"ג מברכת זמן מחמת שבעת הדלקתו ראה הנרות דמאחר דלא חשיבי גרות דמצוה מכיון שאינו אלא מנהג לא נחשב זה גם לראיה, וכמו דמחייבי אח"כ אותו בברכת הנס, ויתחדש מזה דכשאינו עתיד להדליק שצריך לברך על הראיה לא יברך על ראיית נרות דביהכ"נ. אך אולי לתירוץ ראשון שבתוס' סוכה דף מ"ו שתקנו משום חביבות הנס שייך גם בראיית נרות ביהכ"נ דג"כ לפרסומי ניסא הודלקו, ומ"מ לא יצא המדליק בביהכ"נ משום דלא הותקן ברכה לרואה אלא באינו עתיד להדליק וגם לפ״ז גם זמן לא יצא. סוף דבר אין שום סברא לחלק בין ברכת נס לברכת זמן, וא"כ צע"ג דינא דהמח"ב וזרע אמת, ומסתבר שצריך לברך בביתו גם זמן שהדלקתו בביהכ"נ אינו כלום, אבל אם היה צריך להדליק ב' פעמים כגון להרד"א בשם הרמב"ם שיצוייר זה גם לדינא ודאי א"צ לברך בפעם ב׳ לא זמן ולא נס רק להדליק לבד.

וא"כ זה שהשליח מברך כטעם המג"א משום דמ"מ מצוה קעביד לא עדיף מאם היה הוא בעצמו מחוייב להדליק שני פעמים, ולכן אם בירך תחלה על שלו אין לו לברך עתה כשמדליק לאחר ברכת נס וזמן, ואם בירך לאחר קודם לא יוכל אח"כ על שלו לברך ברכת נס וזמן, וימצא שהדליקו נרות